

τις! Έχεις δίκαιον, αγαπητέ μου, να δυσκολευῖσαι να παραδεχθῆς τὴν ὑπαρξιν ἀνθρώπου φωτοβολοῦντος εἰς τοὺς καιροὺς μας. Διότι ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου ἡ γῆ μεταβάλλεται εἰς κόλασιν καὶ φωνάζεις... ἀλλοίμενον!

Ἀλήθεια λέγεις καὶ καθαρῶς βλέπεις, φίλε μου. Σῶμεν ὄντως μέσα εἰς ἓνα κόσμον ἐμπαθειῶν μεστὸν, δηλητηριασμένον ψυχικῶς, ἔτοιμον ν' ἀπαχχονισθῆ μετὰ τὸ σχοινὶ ἀκριβῶς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἠτοίμασεν ὁ ἴδιος καθ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς σκοτεινοὺς καιροὺς τῆς ἡμαρτωλοῦ ζωῆς του. Χωρὶς νὰ τὸ βλέπῃ περιπεπλεγμένος εἰς τὰ δίκτυα τῆς ἁμαρτίας, με αὐτὴν τὴν ἁμαρτίαν προσπαθῶν νὰ λύσῃ τὰς πλεκτάκας, συνέπλεξεν ἀνοήτως τὸν κάβον τῆς ἀγχόνης εἰς αὐτὸν τὸν λαίμεν του... Ἦδη αἰσθάνεται τοὺς πρώτους πόνους ἐκ τοῦ περισφυγγομένου σχοινίου καὶ φωνάζει... Ποῖος βλέπει νὰ τρέξῃ καὶ με ὑπερκόσμιον δύναμιν ν' ἀφαιρέσῃ τὴν ἀγχόνην καὶ νὰ κόψῃ τὴν πλεκτάνην; Βεβαίως θνητὸς οὐδεὶς ἔχει τὴν δύναμιν ἀνωτέραν τοῦ κόσμου, νὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἀνάστησῃ αὐτήν... Μόνον ὁ Θεός!

Μάλιστα αὐτὸς, αγαπητέ μου φίλε, ὅστις καὶ ὡς ἄνθρωπος μᾶς ἐπεσκέφθη καὶ ὑπέδειξεν ἡμῖν τὰς μεθοδίας τοῦ Ἄρχοντος τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ τὴν συντελουμένην συμφορὰν ἡμῶν ἐν μέσῳ αὐτοῦ. Αὐτὸς ὁ Θεάνθρωπος ἐπεσκέφθη τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ σκοτίᾳ καὶ ἐσκόρπισε τὸ γλυκὺ Φῶς αὐτοῦ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς νὰ λάβωμεν ἐξ αὐτοῦ, τὰς ἐντολάς Του, τὰς ἀρετάς Του, ἵνα ὡς τέκνα Φωτὸς περιπατήσωμεν καὶ ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Ἐὰν τοῦτο ἐπραττεν ἡ ἀνθρωπότης θὰ κατίσχυε τὸν ἐχθρὸν, εἰς δὲ τὴν πρόοδόν της θὰ κατεφαίνετο ἡ ὑπέρωχος ἀνταύγεια τῆς θείας ἀγάπης. Διότι ὁ ἔμπορος θὰ ἐγνώριζε νὰ διακρίνῃ καὶ νὰ ἐνεργῇ τὸ δίκαιον, ὁ πλούσιος θὰ ἠσθάνετο συμπάθειαν. ὁ γεωργὸς θὰ διέθετε τὴν εὐφορίαν, ὁ ἐργάτης θὰ συνεργάζετο τιμίως καὶ θὰ συνέτρεχεν εἰρηνικῶς, ὁ πτωχὸς ἐκ πάντων θ' ἀνεκουφίζετο, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ πλήρωμα τῆς γῆς, ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι δηλαδὴ τοῦ πλανήτου τούτου, θὰ ἐταξιδεύομεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς αἰωνίου εὐτυχίας εἰρηνικοί, χαριέντες, δοξολογοῦντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Πανάγαθον. Τοῦτο θὰ συνέβαιεν, ὅταν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν

ἦτο χριστιανὸς, δηλαδὴ τέκνον φωτὸς, ὅποτε θὰ εἶχομεν φῶς διὰ νὰ φωτίζωμεν τὸν δρόμον μας κατὰ τὴν νύκτα τῆς ζωῆς...

Ἀσφαλῶς, αγαπητέ μου, ἐὰν ἔχῃς φῶς, τοῦτέστι εἶσαι χριστιανὸς, ἔχεις ἤδη διαφύγει τὴν σατανικὴν πλεκτάνην καὶ τὴν αἰμοσταγῆ τοῦ διαβόλου ἀγχόνην. Εἶσαι εὐτυχής,....διότι εὕρισκεις τὰ ἅγια καὶ σωτήρια μέσα ἀπὸ τὰ ἀθάνατα ρήματα τοῦ Χριστοῦ καὶ παλαίεις θαρραλέως κατὰ τῆς ἁμαρτίας, τὴν ὁποῖαν μετὰ τὸ φῶς πού ἔχεις διακρίνεις καὶ νικάς, Ἐχεις τὸν Θεόν!....

Ἄλλ' ὅμως ἀληθεύει;

Γ. Μ. Ἀλεξανδρόπουλος

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ

Ἐκ τῶν διαφόρων συζητήσεων καὶ δημοσιευμάτων ἅτινα διεξήχθησαν τελευταίως διὰ τὸ Πατριαρχικὸν ζήτημα φαίνεται ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνας διὰ τῆς ἀσυνέτου στάσεώς μας ὑπεγράψαμεν τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου. Δὲν θέλομεν νὰ ἀνακρίνωμεν οὔτε νὰ κατακρίνωμεν τὴν διπλωματίαν μας διότι κατ' ἀρχὴν δὲν ἀναμειγνύομεθα εἰς τοιοῦτον εἶδος συζητήσεως. Καθ' ἡμᾶς τὰ πάντα ἀκολουθοῦν ὀρισμένην τροχίαν κανονισμένην ὄχι ἀπὸ τὴν διπλωματίαν ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἠθικοθρησκευτικὴν τῶν λαῶν καὶ τῶν ἀτόμων κατάστασιν. Δὲν δυνάμεθα ὅμως ν' ἀκρῶσωμεν τὴν λύπην μας διὰ τὸ ὅτι ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει διπλωματία μας θέλουσα ν' ἀποφύγῃ ἐνδεχομένης εὐθύνης ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην εἰς τὸ «καταλογηρικὸν πέδιμα». Εἶναι δὲ ἡ φράσις αὕτη ἡ ἐπίσημος κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ὁρθοδοξίας προσβολὴ μετὰ τὴν ὀνομασίαν **παλητομάρο** τῶν Κομμουνιστῶν. Ἴδου τὰ χάλια μας ὀρθοθρησκευτικῶς. Καὶ ὕστερα ζητοῦμεν καλιτέρευσιν ζωῆς λησιμονοῦντες τὸ «μωραίνει Κύριος ὃν βούλεται ἀπολέσαι».

ΤΑ ΔΙΑΦΘΟΡΕΙΑ

Διαρκῶς ἀνακαλύπτονται καὶ νέα τεραστίων διαστάσεων διαφθορεῖα νέων ἐν Ἀθήναις χωρὶς ἐννοεῖται νὰ ἐλλείπουν καὶ ταῦτα καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐγείρονται ἐκάστοτε μερικά βραχναὶ διαμαρτυρίαι, γίνονται καὶ μερικά σπασμωδικὰ τῶν ἀρμοδίων κινήσεις, ἀλλὰ πάντα ταῦτα συντόμως λησιμονοῦνται μέσα εἰς τὴν τρομερὰ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκβεβακχουμένην κοινωνίαν μας καὶ οὕτω ἡ νεολαία μας ἐξακολουθεῖ τὸν ἀπαίσιον καὶ ἀχαλινγκώγητον τῆς διαφθορᾶς κατήφορον. Εἰς Ἀθήνας πρὸ ἡμερῶν διωργανώθη καὶ συλλαλητήριον πρὸς διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς κοινωνικῆς ταύτης ἀποσυνθέσεως καὶ πρὸς λήψιν μέτρων.... Καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐβροδοσκοπήσαμεν τὸ ἔδαφος ἐν θὰ ἦτο πρόσφορον πρὸς παρομοίαν ἐνέργειαν ἀλλ' ἀτυχῶς εὗρομεν ἀπὸ τοὺς.... ἐνδιαφερομένους!!!

γενείς ψυχρότητα και άδικα φρίκην...Τι να περιμένη κανείς από τιαυτήν κοινωνίαν; Έναντίον τίνος παρπονόμεθα; Ή άδικα φρίκα μας δέν είναι ή αίτία;...

ΣΥΧΑΘΗΚΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ...ΧΑΙΡΕ ΨΥΧΗ!

Τά λόγια ταύτα αποτελούν τόν κομμικοτραγικόν επίλογον του πρό ήμερών δράματος του «Πανθέου», λέγομεν κομμικοτραγικόν επίλογον διότι δέν δυνάμεθα να έννοήσωμεν πώς συμβιδάσεται τό **χαρς ψυχή** με τήν αυτοκτονίαν της ψυχής. Τις ώθησε τόν έν Καλαμών φοιτητήν της Ίατρικής Σχολέτου να προδη είς τό άπονευμένον της αυτοκτονίας διάδημα; **Ή ήμαρτία!** Καί ίδού πώς επαληθεύει ή Γρακτική ρησις «τά όφώνια της ήμαρτίας θάνατος». Διατί ένσυχάθηκε τόν κόσμον; Διότι δέν εύρηκε τήν εύτυχίαν του είς τόν όόρβορον της ήμαρτίας όπου άνεζήτησε ταύτην. Μήπως διά του **χαρς ψυχή** δέν επαναλαμβάνει άσυναίσθητως ίσως τό του Ίουλιανού του Παράδάτου «γενική κάς με...Ναζάραιε;» Δέν όμολογει έστω και έν τη μέθη της παρνεροσύνης του ότι είχε δεσμεύσει και υποδουλώσει τήν ψυχήν είς τά πάθη του και ότι τώρα τήν αφήνει ελευθέραν να χαρή; Δέν διακηρύττει ότι ό όόρμος της ήμαρτίας τόν ώδήγησεν είς τήν δυστυχίαν και άπόγνωσιν, και ότι μόνον ή έν Χριστώ δέσμευσις χορηγεί τήν άληθή ελευθερίαν και τό άένανον της ψυχής χαίρειν;

Ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τό έργον των Άποστόλων (έν και άργά διά τό κακόν παράδειγμα που παρέχομεν ήμείς οι Χριστιανοί είς τους άπίστους) συνεχίζεται και σήμερον διά των νεομαρτύρων Ίεραποστόλων έν Ίνδίας και άλλαχού, Ή ιστορία των Ίεραποστόλων βρύθει άπειρων συγκινητικών έπεισοδίων. Σύν τοις άλλοις αναφέρεται και τό έξής. Κάποιος όπλαρχηγός των ήμιαγρίων Ίνδών τόσση συνεκινήθη από τό κήρυγμα ένός Ίεραποστόλου ώστε νομίζων ότι ήδύνατο να έξαγοράση τήν σωτηρίαν της ψυχής του προσέφερε ως αντίτιμον τόν πολύτιμον ίππον του. Φυσικά ήρνήθη να πωλήση τήν χαρίν ό Ίεραπόστολος είπών ότι αύτη παρέχεται δωρεάν, άλλ' ό όπλαρχηγός μετ' άλλων του προσέφερε τόν μονογενή υιόν του και κατόπιν και τά όπλα του, νομίζων, ότι είχε μεγάλας άπαιτήσεις ό Ίεραπόστολος. Ήπειδή δε είσέτι ό Ίεραπόστολος έπέμενε λέγων ότι δέν πωλείται ή σωτηρία της ψυχής, τότε γονυκλιής ό όπλαρχηγός προσφέρει τόν έαυτόν του, τήν ζωήν του και πάν ό,τι έχει. Τότε κλαίων έν συγκινήσει ό Ίεραπόστολος λέγει: «φιλε μου αύτό θέλει ό Χριστός, ήμās και όχι τά ήμέτερα.

Έκάμαμε άρά γε και ήμείς τήν χειρονομίαν ταύτην του ήμιαγρίου όπλαρχηγού; Έδώσαμεν τήν καρδίαν μας είς Έκείνον; Ίδού βψιστον έρώτημα προς σοφάρ άνάστησιν.

ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ—ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΣ

Τελευταίως ύπεστηρίχθη μετ' έξαιρετικής έντάσεως ότι ή Μπολσεβική επανάστασις είναι Έβραϊκόν κατά του Χριστιανισμού κίνημα. Αφορμήν είς τοϋτο έδωσεν ή στατιστική έξ ής άποδεικνύεται ότι έν περισ-

σότεροι των Μπολσεβίκων άναλογικώς είναι Έβραίοι και οι πλείστοι των ήγετων είναι επίσης Έβραίοι. ώς και οι άρχηγοί της Ρωσικής επανάστασεως είναι Έβραίοι, άλλά και ό κατά μόνος της Χριστιανικής Θρησκείας έξαιρετικός διωγμός των Μπολσεβίκων ήφειναι τήν άνωτέρω υπόνοιαν. Είναι άληθές ότι λόγω του άντισημιτισμού των Χριστιανών έν Ρωσία ιδίως, και του ότι δέν έχουν άστικήν περιουσίαν μόνιμον και τσιφλίκα (οί Έβραίοι) στερούνται σχεδόν πατριωτικού αισθήματος ως μη έχοντες μόνιμον κατοικίαν, άλλά δέν είμεθα της γνώμης ότι τοϋτο είναι όλοει! Θρησκευτική επανάστασις, διότι οι Μπολσεβίκοι είναι άτυχώς τελείως άρησιόθρησκοι μηδαιμία ύπεράνω της ύλης θέτοντες ύδολογίαν. Καί ένώ τόνσον συστηματικώς και υποούλως εργάζονται οι έχθροι της έννόμου τάξεως και της Θρησκείας οι φύλακες τούτων καθέδουον ίνα μη είπωμεν ότι διά της στάσεως των τροφοδοτούν και υποβάλλουν τήν πρόσθεν του Μπολσεβικισμού.

Ο ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΣ

Συμπληρωθεί έτος άφ' ότου έξεδήμησε προς Κύριον ό άειμνηστος Παπαμάρκος ό έμπνευσμένος ιδρυτής της πρώτης Ο.Χ.Ε.Ν. Αθηνών. Ή μεγαλειώδης άλλά και χειμαρρώδης έν ταύτῃ δράσις της μεγάλης ταύτης κληρικης φυσιογνωμίας άπήκεν ίχνη άνεξίτηλα. Η Ο.Χ.Ε.Ν. Πατρών μετ' εύλαβείας άναπολούσα τήνιέραν του μνήμην, συλλυπείται έγκαρδίως τούς άδελφούς της Ο.Χ.Ε.Ν. Αθηνών διά τόν σκληρόν άπορραγισμόν εύχομένη ίνα οι διάδοχοι του Παπαμάρκου έπαξίως συνεχίσουν τό έργον του μεταστάντος. Όσον άφορά δε τήν οικογένειάν Του άρκητή παραμυθία είναι τό ότι είναι οικογένεια ένός Παπαμάρκου.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΜΑΣ

Όμās του Συλλόγου μας κατά τήν προχθεσινήν Κυριακήν των Άπόκρευ περιελθούσα τά ένταύθα Νοσοκομεία διένειμε διάφορα δωρα, σκορπίσκα και λόγους πορηγορίας και χριστιανικής έμψυχώσεως προς τούς άσθενείς, χωρίς να παύη διαρκώς έν του πτωχού του θαλαντίου να ένισχύη μερικώς οικογενείας ό σύλλογός μας συμφώνως προς τόν βασικόν σκοπόν του ως συλλόγου. Είς τούς φιλανθρωπούς και συμπαιείς προς τό έργον μας έναπόκειτα τό να επεκταθῃ ή άκτις της φιλανθρωπίας.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΜΑΣ

Έκτός των άλλων κηρυγμάτων τά όποια ό κ. Πρόεδρος της Ένώσεως μας κάμνει κατά τάς διαφόρους λειτουργίας έν τῷ Ιερω ναῷ Παντοκράτορος, έκάστην Κυριακήν είς τάς 5 1)2 μ.μ. έρμηνεύει προς τά μέλη της Ένώσεως τάς Γραφάς.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ήμῶν είς τάς Έπαρχίας είναι ό κ. Κων. Καραλής, όστις ένεργει έγγραφός και είσπράξεις διά λόγχοτάσμόν του Περιοδικού μας.

[Έκ του Γραφείου].